

per la de 30 de juliol de 1996, sobre procediment de concessió d'ajuts a determinades necessitats derivades de situacions d'emergència, catàstrofes i calamitats públiques.

Els ajuts a famílies i unitats de convivència econòmica per danys personals i materials en els seus habitatges i/o estris de primera necessitat són compatibles amb els que, amb el mateix objecte i per la mateixa causa, puguin concedir als beneficiaris les administracions autonòmica o local amb càrrec als seus respectius pressupostos, o els corresponguin en virtut de l'existència de pòlisses d'assegurament.

Article 8. *Línies preferencials de crèdit.*

S'instrueix l'Institut de Crèdit Oficial (ICO), en la seva condició d'agència financera, per instrumentar una línia de préstecs per un import total de 3.000.000.000 de pessetes (18.030.363,13 euros), que pot ser ampliat pel Ministeri d'Economia en funció de l'avaluació dels danys i de la demanda consegüent, utilitzant la mediació de les entitats financeres amb implantació a les comunitats autònomes afectades, i subscriuint amb elles els convenis de col·laboració oportuns.

Aquestes línies de préstec, que tenen com a finalitat finançar la reparació o reposició d'instal·lacions industrials i mercantils, vehicles comercials, explotacions agràries i ramaderes, i locals de treball de professionals que hagin resultat danyats com a conseqüència de les pluges i inundacions, es materialitzen en operacions de préstec concedides per les entitats financeres esmentades, les característiques de les quals són:

a) Import màxim: el del dany avaluat per la delegació o subdelegació del Govern de la província corresponent o, si s'escau, i previ conveni subscrit a aquest efecte, pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

b) Termini: l'establert entre les parts, amb un màxim de cinc anys, inclòs un de carència d'interessos.

c) Interès: el tipus de cessió per l'ICO a les entitats financeres és del 3 per 100 TAE, amb un marge màxim d'intermediació per a aquestes del 0,75 per 100. En conseqüència, el tipus final màxim per al prestatari és del 3,75 per 100 TAE.

d) Tramitació: les sol·licituds s'han de presentar a l'entitat financera mediatra, que ha de decidir sobre la concessió del préstec; el risc de l'operació va a càrrec seu.

e) Vigència de la línia: el termini per a la disposició de fons acaba el 31 de desembre de 2001.

La instrumentació de la línia de préstecs a què es refereix aquest article, la porta a terme l'Institut de Crèdit Oficial en l'exercici de les funcions a què es refereix la disposició addicional sisena.dos.2.paràgraf a) del Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera i, en virtut d'això, el menyscapse que per a l'ICO suposi el diferencial entre el cost de mercat de l'obtenció de recursos i el tipus abans esmentat del 3 per 100 es cobreix amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

L'aplicació de les indemnitzacions a la cancel·lació dels crèdits esmentats té caràcter preferent sobre altres destinacions alternatives d'aquestes.

Article 9. *Cooperació amb les administracions locals.*

Es faculta el titular del Ministeri d'Administracions Públiques per proposar el pagament de les subvencions a què es refereix l'article 1.3, amb càrrec al crèdit que a aquests efectes s'habilita, amb el caràcter incorporable, en els pressupostos del Departament esmentat.

Així mateix, es faculta el titular del Ministeri d'Administracions Públiques per establir el procediment per

a la concessió d'aquestes subvencions, el seu seguiment i control, en el marc de la cooperació econòmica de l'Estat a les inversions de les entitats locals.

Article 10. *Crèdit extraordinari.*

1. Es concedeix un crèdit extraordinari, dotat amb 2.000.000.000 de pessetes (12.020.242,09 euros) en el vigent pressupost de despeses de l'Estat, secció 22 «Ministeri d'Administracions Públiques», servei 03 «Secretaria d'Estat d'Organització Territorial de l'Estat», programa 912B «Cooperació local de l'Estat», capítol 7 «Transferències de capital», article 76 «A corporacions locals», concepte 762 «Per a la reparació de danys en infraestructures de caràcter local, segons el Reial decret llei 7/2001, de 6 d'abril».

2. El crèdit extraordinari a què es refereix l'apartat anterior es finança amb deute públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

3. Els romanents de crèdit que presenti aquest crèdit en finalitzar l'exercici 2001 s'han d'incorporar al pressupost de l'exercici següent.

Disposició addicional primera. *Competència de les comunitats autònomes.*

El que estableix aquest Reial decret llei s'entén sens perjudici de les competències que corresponguin a les comunitats autònomes a l'empara dels seus estatuts d'autonomia.

Disposició addicional segona. *Límit dels ajuts.*

El valor dels ajuts concedits en aplicació d'aquest Reial decret llei, pel que fa als materials esmentats, no pot superar en cap cas la diferència entre el valor del dany produït i l'import d'altres ajuts o indemnitzacions declarats compatibles o complementaris que, pels mateixos conceptes, puguin concedir altres administracions, organismes públics, nacionals o internacionals, o corresponguin en virtut de pòlisses d'assegurança.

Disposició final primera. *Facultats de desplegament.*

El Govern i els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, han de dictar les disposicions necessàries i establir els terminis per a l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 6 d'abril de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6918 REIAL DECRET LLEI 8/2001, de 6 d'abril, pel qual s'estableix el sistema d'infraaccions i sancions en matèria d'encefalopaties espongiformes transmissibles. («BOE» 84, de 7-4-2001.)

En el marc de la crisi generada a tot el territori comunitari com a conseqüència de l'aparició de diversos casos d'encefalopaties espongiformes transmissibles, ha estat

necessari adoptar un conjunt de mesures normatives i executives, tant en l'àmbit de la Unió Europea com dels diferents estats membres, que han generat, a la pràctica, un elenc d'obligacions el compliment de les quals és imprescindible per al control d'aquesta malaltia.

Atesa la repercussió que les encefalopaties espongiformes transmissibles poden tenir en la cabanya ramadera dels estats membres i, eventualment, en la salut dels consumidors, es converteix en objectiu primordial de les administracions públiques competents el fet de disposar dels mecanismes adequats que permetin garantir la sanitat animal i, sobretot, la salut de les persones a través de les mesures que assegurin que la malaltia no passa a la cadena alimentària.

En aquest context, les obligacions principals deriven del que disposen el Reial decret 1911/2000, de 24 de novembre, pel qual es regula la destrucció dels materials especificats de risc en relació amb les encefalopaties espongiformes transmissibles, i el Reial decret 3454/2000, de 22 de desembre, pel qual s'estableix i es regula el Programa integral coordinat de vigilància i control de les encefalopaties espongiformes transmissibles dels animals, ja que les dues normes constitueixen el nucli principal de totes les disposicions aprovades fins al moment sobre aquesta matèria. Això no obstant, no s'ha d'obviar la transcendència especial que adquireixen altres disposicions d'àmbit més genèric per evitar la comissió de frauds i controlar la malaltia. Aquest és el cas de la normativa aplicable en matèria d'identificació d'animals, que permet a les autoritats competents controlar el moviment dels animals i la traçabilitat de la carn destinada al consum.

El compliment de totes i cada una de les obligacions que contenen les normes esmentades constitueix un element indispensable per garantir el control de la malaltia i la protecció dels animals i les persones. Aquesta garantia necessita el suport d'un sistema homogeni i específic d'infraccions i sancions que, partint d'una tipificació concreta i adaptada a l'àmbit d'aplicació de què es tracta, permeti aplicar sancions adequades a la realitat actual i que compleixin la finalitat pròpia de tot règim sancionador.

En efecte, tenint en compte que les conseqüències derivades de les encefalopaties espongiformes transmissibles afecten tant l'àmbit de la sanitat animal com el de la salut pública, així com l'àmbit de protecció dels consumidors i del medi ambient, l'elenc de normativa sancionadora aplicable és ampli i genèric.

Així, el règim d'infraccions i sancions vigents per garantir la protecció dels consumidors i la salut de les persones seria el que conté la Llei 26/1984, de 19 de juliol, per a la defensa dels consumidors i usuaris, i el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen infraccions i sancions en matèria de defensa del consumidor i de la producció agroalimentària dels aliments, i la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat. En l'àmbit de la sanitat animal, seria el que conté el Decret de 4 de febrer de 1955, sobre Reglament d'epizooties.

L'aplicació del contingut d'aquests règims a un àmbit tan específic d'obligacions com el derivat de les mesures adoptades en matèria d'encefalopaties espongiformes transmissibles en determinats casos no resulta prou eficaç, de vegades, per la generalitat dels supòsits tipificats (la Llei general de sanitat o la Llei de defensa dels consumidors i usuaris), i, en altres, pel desfasament i la falta d'actualització de les quanties de les sancions aplicables (Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, i Reglament d'epizooties).

Tenint en compte la situació plantejada, es fa necessari aprovar una norma de caràcter bàsic que tipifiqui els tipus d'il·lícits administratius en matèria de prevenció

i lluita contra les encefalopaties espongiformes transmissibles, a l'empara del títol competencial que conté l'article 149.1.1a i 16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per establir les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i els deures constitucionals i la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

Aquesta regulació, ja que requereix una norma amb rang de Llei, d'acord amb el que preveu l'article 25.1 de la Constitució, s'ha establert mitjançant un reial decret llei, tenint en compte l'extraordinària i urgent necessitat de disposar d'un marc sancionador uniforme i adequat per garantir el compliment de les obligacions que preveu la normativa aplicable en matèria de lluita contra les encefalopaties espongiformes transmissibles, que eviti l'extensió de la malaltia i les seves conseqüències per a la cabanya ramadera i els ciutadans.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de la ministra de Sanitat i Consum, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 d'abril de 2001,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret llei té per objecte establir les infraccions i sancions aplicables als incompliments de determinades obligacions que estableix la normativa comunitària i nacional per a la prevenció i l'eradicació de les encefalopaties espongiformes transmissibles, tant les obligacions que afecten els remugants com les relatives a l'alimentació i la identificació dels animals de producció relacionades amb aquestes malalties.

2. Als efectes d'aquest Reial decret llei, s'entén per animals de producció els animals de granja, mantinguts, encebats o criats per a la producció d'aliments.

Article 2. *Infraccions.*

1. Les infraccions es classifiquen com a molt greus, greus i lleus.

2. Es consideren infraccions molt greus:

a) La fabricació no autoritzada, la falsificació, manipulació o utilització fraudulenta de les marques identificatives dels animals de producció o dels documents d'identificació que els emparen o dels llibres de registre de les explotacions que estableix la normativa específica que en regula la identificació i el registre.

b) Les infraccions greus que preveuen els paràgrafs a), b), c), d), i), j) i k) de l'apartat 3 d'aquest article que puguin produir un risc greu i directe per a la salut de les persones.

c) L'omissió de les anàlisis, les proves i els tests de detecció de les encefalopaties espongiformes transmissibles a què s'hagin sotmetre els animals amb destinació al consum humà, així com no dur-los a terme en els laboratoris designats per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

d) L'ocultació de casos d'encefalopatia espongiforme transmissible, diagnosticats o sospitosos, als òrgans competents de la comunitat autònoma.

e) L'incompliment de l'obligació d'extracció, tenyida o marcatge de tots els materials especificats de risc de cada animal pels qui estiguin obligats a complir-ho i autoritzats a realitzar-ho.

f) La utilització en l'alimentació d'animals de producció, de proteïnes animals elaborades que hagin estat

expressament prohibides, així com de qualsevol producte o substància prohibida expressament en l'alimentació d'aquests animals.

g) La comercialització, els intercanvis, la importació procedent de països tercers i l'exportació a països tercers, amb destinació a l'alimentació d'animals de producció, de proteïnes animals elaborades que hagin estat expressament prohibides, així com de qualsevol producte o substància prohibida expressament en l'alimentació d'aquests animals.

h) La fabricació, la distribució, la comercialització, els intercanvis, la importació procedent de països tercers i l'exportació a països tercers de pinsos per a l'alimentació d'animals de producció que continguin proteïnes animals elaborades que hagin estat expressament prohibides, així com de qualsevol producte o substància prohibida expressament en l'alimentació d'aquests animals.

i) L'omissió o el falsejament de les dades exigides en l'etiquetatge dels pinsos i de les matèries primeres per a l'alimentació animal, quan no sigui clara d'acord amb les disposicions vigents l'advertència de contenir proteïnes animals elaborades prohibides en l'alimentació d'animals de producció, així com qualsevol altre producte o substància prohibida expressament en l'alimentació d'aquests animals.

3. Es consideren infraccions greus:

a) La tinença en una explotació d'animals de producció la identificació dels quals no es pugui establir mitjançant cap dels elements d'identificació que preveu la normativa específica d'identificació, com ara marques, documents identificatius o llibres de registre.

b) La tinença en una explotació de més d'un 10 per 100 d'animals de producció, en relació amb els animals pertanyents a l'explotació, la identificació dels quals no tingui algun dels elements que preveu la normativa específica aplicable, com ara marques, documents d'identificació o inscripció als llibres de registre.

c) La declaració de dades falses sobre els animals de producció que es tinguin en les comunicacions a l'autoritat competent que preveu la normativa específica.

d) La falta de comunicació de la mort de l'animal de producció, quan la normativa aplicable exigeixi aquesta comunicació.

e) La reincidència en la mateixa infracció lleu l'últim any. El termini es comença a comptar des de l'endemà del dia que adquireixi fermesa la resolució.

f) L'obstrucció a l'actuació inspectora i de control de les administracions públiques.

g) L'omissió d'anàlisis, proves i tests de detecció de les encefalopaties espongiformes transmissibles als quals s'han de sotmetre els animals que no es destinin a consum humà, així com no dur-los a terme en els laboratoris designats per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

h) La falta de comunicació de la sospita d'aparició de l'encefalopatia espongiforme transmissible, quan hi hagi obligació de declarar-la als òrgans competents de la comunitat autònoma.

i) L'extracció dels materials especificats de risc per subjectes no autoritzats o en centres no permesos per la legislació vigent.

j) L'incompliment de les obligacions que preveu la normativa vigent sobre tractament de materials especificats de risc previ a la seva destrucció.

k) L'extracció dels materials especificats de risc incomplint les condicions tecnosanitàries exigides o no respectant les autoritzacions administratives corresponents.

l) La fabricació de pinsos per a animals de producció en les mateixes plantes industrials a les instal·lacions

de les quals es fabriquen pinsos per a la resta d'animals, inclosos els de companyia, que continguin proteïnes animals elaborades que hagin estat expressament prohibides en l'alimentació d'animals de producció i que no compleixin els requisits que preveuen les excepcions que recull la normativa vigent.

m) La fabricació de pinsos per a animals de producció en condicions no permeses per la normativa vigent, quan aquest incompliment produeixi un risc per a la sanitat animal.

n) L'etiquetatge insuficient o defectuós dels pinsos i de les matèries primeres per a l'alimentació d'animals de producció en què no sigui clara la composició del producte d'acord amb les disposicions vigents.

4. Es consideren infraccions lleus:

a) La tinença en una explotació de menys del 10 per 100 d'animals de producció, en relació amb els animals pertanyents a l'explotació, la identificació dels quals no tingui algun dels elements que preveu la normativa específica aplicable, com ara marques, documents d'identificació o inscripció als llibres de registre.

b) La falta de comunicació a l'autoritat competent de naixements, entrades o sortides dels animals de producció d'una explotació, quan la normativa aplicable exigeixi aquesta comunicació.

c) El retard en la comunicació a l'autoritat competent de la mort d'un animal de producció d'una explotació, quan el retard sigui el doble o més del termini que preveu la legislació específica en matèria d'identificació i registre d'animals.

d) L'acumulació durant un any de dos o més retards en la comunicació a l'autoritat competent de naixements, entrades o sortides dels animals de producció d'una explotació, quan el retard sigui el doble o més del termini que preveu la legislació específica en matèria d'identificació i registre dels animals.

e) La falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i de control de les administracions públiques.

f) La comunicació de la sospita d'aparició de l'encefalopatia espongiforme transmissible quan es faci fora del termini previst per reglament.

g) La fabricació de pinsos per a animals de producció en condicions no permeses per la normativa vigent, quan l'incompliment no es pugui qualificar d'infracció greu o molt greu.

h) L'etiquetatge insuficient o defectuós dels pinsos i de les matèries primeres per a l'alimentació d'animals de producció que no es pugui qualificar d'infracció greu o molt greu.

Article 3. Sancions.

1. Les infraccions a què es refereix l'article anterior poden donar lloc a la imposició de les sancions següents:

a) En el cas d'infraccions molt greus, s'aplica una multa de 9.983.326 a 199.663.200 pessetes (60.001 a 1.200.000 euros).

b) En el cas d'infraccions greus s'aplica una multa de 499.324 a 9.983.160 pessetes (3.001 a 60.000 euros).

c) En el cas d'infraccions lleus s'aplica una multa de 99.831 a 499.158 pessetes (600 a 3.000 euros).

2. Les sancions es graduen tenint en compte les circumstàncies del responsable, el grau de culpa, la reiteració, la participació i el benefici obtingut, el nombre d'animals afectats i el grau del dany causat o del perill en què s'hagi posat la salut de les persones o la sanitat dels animals.

Article 4. Sancions accessòries.

En el supòsit de la comissió d'infracció greu o molt greu, l'òrgan encarregat de resoldre pot imposar com a sanció accessòria alguna de les mesures següents:

- Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del dany.
- Decomís de productes prohibits en l'alimentació dels animals de producció o que puguin comportar risc per a la salut o la sanitat animal.
- Decomís dels productes carnis i derivats destinats al consum humà, quan puguin comportar risc per a la salut humana.
- Clausura temporal, parcial o total de l'establiment.
- Suspensió temporal de l'autorització per a l'exercici de l'activitat per l'empresa.

Article 5. Infraccions i sancions relatives al transport.

1. A les infraccions relatives al trasllat, desplaçament, transport i moviment pecuari cap als estats membres o des d'aquests, i les exportacions i importacions de països tercers, els són aplicables les sancions que preveu per al territori nacional l'article 103 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

2. En els supòsits d'infracció greu i molt greu que preveu l'article 103 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, així com en els supòsits que preveu l'apartat anterior d'aquest article, l'òrgan encarregat de resoldre pot imposar com a sanció accessòria alguna de les mesures que estableix l'article anterior d'aquest Reial decret llei. Així mateix, és aplicable el que disposa l'article 7 d'aquest Reial decret llei sobre adopció de mesures provisionals.

Article 6. Potestat sancionadora.

En els casos en què, d'acord amb la normativa aplicable, la potestat sancionadora correspongui a l'Administració General de l'Estat, aquesta l'exerceix:

- El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació en els supòsits d'infraccions lleus i greus, sens perjudici de la possibilitat de delegació.
- El Consell de Ministres en els supòsits d'infraccions molt greus.

Article 7. Adopció de mesures provisionals.

Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador, les administracions públiques competents poden adoptar o exigir, mitjançant un acord motivat, alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

- Les mesures que figuren en els paràgrafs a), d) i e) de l'article 4 d'aquest Reial decret llei.
- Precintatge d'aparells, equips o vehicles.

Article 8. Concurrència de sancions.

1. La responsabilitat per les accions o omissions tipificades en aquest Reial decret llei és de naturalesa administrativa i no exclou les d'un altre ordre que sigui procedent.

2. Les sancions que s'imposin a diferents subjectes com a conseqüència d'una mateixa infracció tenen entre si caràcter independent.

3. No es poden sancionar els fets que hagin estat sancionats penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

4. Quan la infracció pugui ser constitutiva de delictes o falta, s'ha de donar trasllat del tant de culpa al ministeri fiscal, i suspendre la tramitació del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no hagi dictat resolució ferma o que posi fi al procediment. Els fets declarats provats en la resolució judicial ferma vinculen l'òrgan administratiu.

5. Si no s'aprecia l'existència de delictes o falta, l'òrgan administratiu competent ha de continuar l'expedient sancionador.

Disposició addicional única. *Caràcter bàsic.*

Aquest Reial decret llei constitueix legislació bàsica a l'empara de les regles 1a i 16a de l'article 149.1 de la Constitució, llevat de l'article 6.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta disposició entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 6 d'abril de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6919 REIAL DECRET LLEI 9/2001, de 6 d'abril, pel qual s'adopten mesures addicionals en el marc d'eradicació de les encefalopaties espongiformes transmissibles. («BOE» 84, de 7-4-2001.)

L'evolució de l'encefalopatia espongiforme bovina (EEB) en els diversos països de la Unió Europea ha portat els poders públics dels estats membres, en el marc de les decisions i de la normativa comunitària, a adoptar un conjunt de mesures destinades a controlar l'extensió i els efectes de la malaltia, que procuren, com a objectiu fonamental, impedir el pas de possibles animals afectats a la cadena alimentària i evitar així mateix l'extensió de la malaltia a la cabanya ramadera.

En aplicació de les mesures esmentades, a Espanya s'han establert una sèrie d'obligacions per al sector ramader i per a la indústria agroalimentària, contingudes, entre altres normes, en el Pla integral coordinat de vigilància i control de les encefalopaties espongiformes transmissibles (ETT) dels animals, aprovat pel Reial decret 3454/2000, de 22 de desembre, i en el Reial decret 1911/2000, de 24 de novembre, pel qual es regula la destrucció dels materials especificats de risc en relació amb les encefalopaties espongiformes transmissibles en els animals.

Tot això suposa per al sector ramader i per a la indústria agroalimentària un repte d'una dimensió important, que els col·loca davant d'un canvi transcendent en les condicions sanitàries i de mercat en què han de desenvolupar la seva activitat professional. Per això, l'Administració General de l'Estat ha coordinat i impulsat tot un paquet de mesures de suport al sector, l'execució de les quals correspon principalment a les comunitats autònomes, amb les quals ha subscrit un pla coordinat d'actuació per a la lluita contra l'EEB. A través d'aquest pla, les administracions públiques han posat en marxa una sèrie d'actuacions encaminades a donar suport transitòriament al sector ramader i a la indústria agroalimentària a fi que aquests sectors es puguin adaptar a les noves condicions de funcionament.

En una línia de propòsit similar, aquest Reial decret llei postula l'adopció de mesures d'ajuda compensatòria